

عنوان مقاله:

توریسم روستایی، ظرفیت بالقوه توسعه گردشگری در ایران

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا و گردشگری در هزاره سوم (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

عباس نوروزی - عضو هیئت علمی مرکز آموزش عالی امام خمینی وزارت جهاد کشاورزی

سیدداود حاجی میر رحیمی - عضو هیئت علمی مرکز آموزش عالی امام خمینی وزارت جهاد کشاورزی

خلاصه مقاله:

توریسم روستایی و کشاورزی یکی از مهم ترین ظرفیت های بالقوه توسعه گردشگری ایران است که در صورت شناخت لازم و نیز با حمایت نهادهای ذیربط می تواند نقش قابل ملاحظه ای را در فرآیند توسعه روستایی و کشاورزی و نهایتاً توسعه ملی ایفا نماید. قدمت کشاورزی در ایران، تنوع اقلیمی و به دنبال آن امکان کشت های متنوع با جذابیت های درخور توجه، مهمان نوازی روستائیان و کشاورزان این مرز بوم، تأکید بر احترام به کشاورزی در مبانی دینی و اعتقادی ارنیان از جمله مزیت هایی است که کشاورزی و توریسم کشاورزی در کشور از آن برخوردار است. در این مقاله که بر مبنای مطالعات اسنادی و کتابخانه ای تهیه تدوین شده سعی شده است که مهمترین زمینه های توریسم کشاورزی در ایران با ذکر مصادیقی از هر یک شناسایی و معرفی گردد که از جمله مهم ترین این زمینه ها می تان از درختان دیرزیست، گیاهان منحصر به فرد به دلایل گوناگون نظیر خصایص فنوتیپی و بهره برداری های جنگی اشاره کرد. در پایان چند پیشنهاد بیان شده است. شناسایی ظرفیت های گردشگری روستایی و کشاورزی کشور، جلب همکاری روستائیان از طریق ارائه آموزش های لازم به ایشان و همکاری میان نهادهای ذیربط در عداد برخی از پیشنهاد های این مقاله هستند.

کلمات کلیدی:

روستا گردشگری کشاورزی ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/173668>

